

C-393/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. augusztus 18.

A kérdést előterjesztő bíróság:Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie
(Lengyelország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2020. augusztus 7.

Felperesek:

T.B. és D. sp. z o.o.

Alperes:

G. I. A/S

Anonimizált változat

[omissis]

VÉGZÉS

2020. augusztus 7.

A Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie V. Wydział Gospodarczy
(krakkói belvárosi kerületi bíróság, 5. kereskedelmi kollégium, Lengyelország)
[omissis] [bíróság összetétele]

a T.B. és a J.-i székhelyű D. korlátolt felelősségű társaság felperes által

a K.-i (Dán Királyság) székhelyű G. I. A/S alperes ellen

fizetés teljesítése tárgyában indított

egyesített ügyekben [omissis] [eljárási jogalapokra való hivatkozás]

2020. augusztus 7-én Krakkóban tartott tárgyaláson

a következőképpen határozott:

I. Az [EUMSZ] 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (2) bekezdését, e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben, hogy e rendelkezésre hivatkozhat az olyan személy, aki a közúti baleset közvetlen károsultjának a felmerült kárral összefüggésben nyújtott szolgáltatás fejében megszerezte a kártérítési követelést, azonban a kártérítési követelések biztosítókkal szembeni érvényesítése területén nem folytat üzletszerű tevékenységet, és aki a saját székhelye szerinti bíróság előtt indított pert a balesetet okozó személynek a valamely másik tagállamban székhellyel rendelkező felelősségbiztosítójával szemben?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének 2. pontját, illetve 12. cikkét, hogy e rendelkezésekre hivatkozhat az a személy, aki a közúti baleset károsultjától engedményezési szerződés alapján megszerezte a követelést annak érdekében, hogy a káresemény helye szerinti tagállam bíróságán, polgári jogi felelősség jogcímén pert indítson a kár okozójának a káresemény helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban székhellyel rendelkező biztosítójával szemben?

[omissis] [Eljárási jogalapokra való hivatkozás]

[eredeti 2. o.]

A 2020. augusztus 7-i végzés

indokolása

I. A jogvita tárgya és a releváns tényállás.

1. Az egyesített ügyek tárgya két vállalkozó követelése: T. B. és a J.-i székhelyű D. korlátolt felelősségű társaság K.-i székhelyű G. I. A/S (Dánia) alperes elleni keresete. Mindkét egyesített ügyben a felperesek az alperesnél biztosított károkozók által okozott közlekedési balesetből eredő károk megtérítését kérik.
2. [1. sz.] ügy [omissis]

2.1. T. B. 2018. október 19-i keresetlevelével azt kérte, hogy kötelezzék az alperest 501 PLN megfizetésére. Keresetének alátámasztására arra hivatkozott, hogy 2017. december 12-én közlekedési baleset történt, amelynek következtében megsérült a K. W. károsult tulajdonában lévő gépjármű. A keresetlevélhez csatolt iratokból kitűnik, hogy a baleset K-ban (Lengyelország) történt, a balesetben érintett gépjárműveket Lengyelország területén vették nyilvántartásba, és a járművek vezetői lengyel állampolgárok. A károkozó, P. P. az alperes biztosítótársaságnál rendelkezett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással. Az alperes kártérítés címén 1301,17 PLN-t fizetett ki. A felperes álláspontja szerint a kártérítés összegét túlzottan alacsony összegben határozták meg. Az üzletszerűen kockázatértékeléssel és kárbecsléssel kapcsolatos tevékenységekkel foglalkozó felperes a károsulttól követelés engedményezésére vonatkozó szerződés alapján szerezte meg a kártérítés fennmaradó részére vonatkozó követelést.

2.2. Ellenkérelmében az alperes képviselője a kereset nemzeti joghatóság hiánya miatti elutasítását kérte. Az alperes a Bíróság 2018. január 31-i ítéletben (C-106/17) foglalt érvelésre hivatkozott. Mivel a felperes üzletszerűen foglalkozik kártérítési követelések megszerzésével, nem részesülhet azon különös védelemben, amelyet a *forum actoris* jelent, és a biztosítót annak székhelye szerinti bíróság előtt kell perelnie. Az alperes a lengyel rendes bíróságok több, hasonló tényállású határozatát^[omissis] [nemzeti ítélkezési gyakorlatra való hivatkozás] ismertette.

2.3. 2019. július 24-i beadványával a felperes jelezte, hogy az alperes Lengyelország területén a C. P. sp. z o.o. útján folytat tevékenységet, ami megalapozza a nemzeti joghatóságot. Ezenkívül az 1215/2012 rendelet 12. cikkéből kitűnik, hogy a biztosító perelhető a káresemény bekövetkeztének helye szerinti bíróság előtt.

3. [2. sz.] ügy [omissis]

3.1. A J.-i székhelyű D. korlátolt felelősségű társaság 2019. május 8-i keresetlevelével azt kérte, hogy kötelezzék az alperest 1626,95 PLN összeg megfizetésére. A felperes indokolásképpen előadta, hogy 2017. július 7-én baleset történt, amelynek következtében [eredeti 3. o.] megsérült M. és E. C. károsultak gépjárműve. A balesetet okozó személy az alperes társaságnál rendelkezik felelősségbiztosítással. A keresetlevélhez csatolt iratokból kitűnik, hogy a baleset S.-ben (Lengyelország) történt, a balesetben érintett gépjárműveket Lengyelország területén vették nyilvántartásba, és a járművezetők lengyel állampolgárok. A gépjármű javítása idejére a károsultak a felperestől béreltek cseregépjárművet. Az alperes vitatta a cseregépjármű bérlésének költségeit, amelynek összege 2558,40 PLN-t ért el, és e jogcímén csak 931,45 PLN-t fizetett ki. 2019. március 4-én a károsultak a cseregépjármű bérlésének költségei címén fennálló követelés engedményezésére vonatkozó szerződést kötöttek a felperessel.

3.2. Ellenkérelmében az alperes képviselője a kereset nemzeti joghatóság hiánya miatti elutasítását kérte. Az alperes a Bíróság 2018. január 31-i ítéletben

(C-106/17) foglalt érvelésre hivatkozott. Mivel a felperes üzletszerűen foglalkozik kártérítési követelések megszerzésével, nem élhet azzal a lehetőséggel, hogy a biztosító székhelyének tagállamától eltérő tagállam bírósága előtt perelhesse. Az alperes álláspontjának alátámasztására a rendes bíróságok több, hasonló tényállású határozatát ismertette.

3.3. 2019. december 3-i és 2020. március 4-i beadványaiban a felperes jelezte, hogy nem tekinthető az alperessel egyenrangú szervezetnek. A felperes ugyanis csupán egy olyan javítóműhely, amely a gépjármű készpénzfizetés nélküli javításának lehetőségét biztosítja. Nem foglalkozik kártérítési követelések bíróság előtti keresetindítás céljából történő megvásárlásával. Az alperesnek, amikor Lengyelország területén nyújtja szolgáltatásait, számítani kell arra, hogy biztosítani kell a károsultak és megbízásukból eljáró személyek részére a követelések nemzeti bíróság előtt érvényesítésének lehetőségét. A felperes azt is jelezte, hogy a joghatóság az 1215/2012 rendelet 12. cikkének alapul.

3.4. A 2020. július 31-i tárgyaláson a felperes képviselője hangsúlyozta, hogy a kereset elutasítása esetén a károsultak nehéz helyzetbe kerülnek. A javítóműhelyek ugyanis a követelések külföldön történő behajtásával kapcsolatos nehézségek miatt nem fognak készpénzfizetés nélkül szolgáltatásokat nyújtani. A kártérítés külföldi biztosító általi kifizetésére több hónapig kell várni, maguk a károsultak viszont a jelenlegi körülmények között gyakran nem rendelkeznek forrással a gépjármű javítására vagy cseregépjármű kölcsönzésére.

II. Jogi háttér

Az uniós jog

4. A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o., a továbbiakban: *rendelet*).

4.1. A 4. cikk (1) bekezdése:

[eredeti 4. o.] E rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető.

4.2. Az 5. cikk (1) bekezdése:

Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállam bíróságai előtt kizárólag e fejezet 2–7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető.

4.3. A 7. cikk 2. pontja:

Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban az alábbiak szerint perelhető [...] jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet.

4.4. A 8. cikk 2. pontja:

Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy perelhető továbbá harmadik félként szavatossággal vagy jótállással kapcsolatos vagy bármely más, harmadik fél perbevonásával folyó perben az eredeti eljárás bírósága előtt, kivéve, ha ezeket az eljárásokat kizárólag azzal a céllal indították, hogy a harmadik felet kivonják az ügyében egyébként joghatósággal rendelkező bíróság eljárása alól.

4.5. A 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja:

Valamely tagállamban székhellyel rendelkező biztosító perelhető [...] más tagállamban, a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett által indított perek esetében, a felperes lakóhelye vagy székhelye szerinti bíróság előtt;

4.6. A 11. cikk (2) bekezdése:

Ha a biztosító székhelye nem a tagállam területén található, azonban fiókteleppel, képvisellel vagy más telephellyel rendelkezik valamely tagállamban, akkor a fióktelep, képviselő vagy más telephely működéséből származó jogvitában úgy kell tekinteni, mintha székhelye az említett tagállam területén lenne.

4.7. 12. cikk:

Felelősség- vagy ingatlanbiztosítás tekintetében a biztosító perelhető továbbá a káresemény bekövetkezéskor helye bíróságai előtt is. Ugyanez alkalmazandó, amennyiben az ingó és ingatlan tulajdonra azonos biztosítási szerződést kötöttek, és mindkettőt azonos káresemény érint.

4.8. 13. cikk:

(1) bekezdés Felelősségbiztosítás tekintetében a biztosító – amennyiben a bíróság joga lehetővé teszi – a károsult által a biztosított ellen indított eljárásban perbe vonható.

(2) bekezdés A 10., 11. és 12. cikket kell alkalmazni a károsult által közvetlenül a biztosító ellen indított keresetre, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett.

[eredeti 5. o.]

A lengyel jog

5. Kodeks cywilny z dnia 10 maja 1964 r. (1964. április 23-i polgári törvénykönyv) (Dz.U., 1964., 16. tétel, 93. altétel);

5.1. 509. cikk:

1. § A jogosult a követelést a kötelezett beleegyezése nélkül átruházhatja harmadik személyekre (engedményezés), kivéve, ha ez törvénnyel, szerződéses kikötéssel vagy a kötelelem természetével ellentétes.

2. § A követeléssel minden ahhoz kapcsolódó jog átszáll az engedményesre, különösen a hátralékos kamatokra vonatkozó igények.

5.2. A k.c. 822. cikkének 4. §-a:

A felelősségbiztosítás által lefedett eseménnyel összefüggésben kártérítésre jogosult személy az igényeit közvetlenül a biztosítóval szemben érvényesítheti.

III. A kérdések előzetes döntéshozatalra való előterjesztésének indokai

Általános észrevételek

6. Az egyesített ügyek közös eleme az a körülmény, hogy Lengyelország területén bekövetkezett közúti balesetekre vonatkoznak, és hogy azokban kizárólag lengyel állampolgárok, valamint Lengyelországban nyilvántartásba vett járművek vettek részt. A felperesek olyan jogalanyok, akik a követelések engedményezésére vonatkozó szerződés alapján szereztek kártérítési igényt.
7. Lengyelországban bevett gyakorlat, hogy azon közúti balesetek károsultjai, amelyek esetében a károkozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítása alapján térítik meg a károkat, javítóműhelyek és cseregépjárműveket készpénzfizetés nélkül bérbeadó jogalanyok szolgáltatásait veszik igénybe, az e szolgáltatásokat nyújtó jogalanyok pedig közvetlenül a károkozók biztosítójától követelnek kártérítést.
8. A nemzeti joghatóság tekintetében kétségeket támaszt az a tény, hogy a károkozók felelősségbiztosítója a dániai székhelyű G. I. A/S társaság. E biztosító Lengyelországban nem rendelkezik fiókteleppel, képvisellel vagy más telephellyel, így a nemzeti joghatóság nem a *rendelet* 11. cikkének (2) bekezdésén alapul. Az alperes biztosító a lengyel állampolgároknak Ž.-i székhelyű P. korlátolt felelősségű társaság közvetítésével adott biztosítási szerződések megkötésére vonatkozó ajánlatot.

Az első kérdésről

9. A Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdésében található utalás célja az, hogy az ugyanezen *rendelet* 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt felperesi listát kiegészítse a kárt szenvedett személyekkel, anélkül hogy leszűkítené a listát azon személyek körére, akik

közvetlenül károsultak (2018. január 31-i Hofsoe ítélet, C-106/17, EU:C:2018:50., 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

10. A Bíróság arra is rámutatott, hogy az alperes lakóhelye szerinti joghatóság elvétől való eltérésnek **[eredeti 6. o.]** kivételes jellegűnek kell lennie, és azt szigorúan kell értelmezni. Következésképpen semmilyen különleges védelem nem indokolt a biztosítási szektor szakértői közötti jogviszony esetén, akik közül egyik sem tekinthető a többihez képest gyengébb helyzetben lévőnek (2018. január 31-i Hofsoe ítélet, C-106/17, EU:C:2018:50., 40. és 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
11. A Bíróság ítélkezési gyakorlata nem határozza meg pontosan a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „károsult” fogalmát. A Bíróság ugyanakkor megállapította, hogy abból a védelmi funkcióból, amelyet a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdése, a *rendelet* 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezve, betölt, az következik, hogy az e rendelkezések által előírt különleges joghatósági rendelkezések nem vonatkoznak azokra a személyekre, akik esetében e védelem nem indokolt (lásd: 2000. július 13-i Group Josi ítélet, C-412/98, EU:C:2000:399, 65. és 66. pont; 2005. május 26-i GIE Réunion européenne és társai ítélet, C-77/04, EU:C:2005:327, 20. pont; 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 41. pont).
12. A felperes – a J.-i székhelyű D. korlátolt felelősségű társaság – a C-106/17. sz. ügyben hozott ítéletre hivatkozva előadja, hogy maga nem a biztosítási szektor szakértője, és nem folytat szakmai tevékenységet a biztosítási kártérítési követelések behajtásának területén, e követelések szerződéses engedményesi minőségében. A felperes főtevékenysége a gépjármű kárrendezéssel kapcsolatos szolgáltatások nyújtása és cseregépjárművek bérbeadása. Ezen túlmenően azonban a készpénzfizetés nélküli kárrendezés keretében a felperes a biztosítóktól az őt megillető kártérítés megfizetését követeli.
13. A *rendelet* (15) preambulumbekzdése értelmében a joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg.
14. A bíróság kétségei tehát azzal kapcsolatban merülnek fel, hogy milyen szempontokat kell annak értékelése során figyelembe venni, hogy valamely jogalany „gyengébb félnek” minősül-e, és ezért a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett károsultnak tekinthető-e, továbbá lehet-e hivatkozni a *rendelet* 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti joghatósági okra. Különösen, hogy kizárólag azt kell-e mérlegelni, hogy a biztosítási szektorral kapcsolatos, adott jogalany által folytatott szakmai tevékenység meghatározó, és nem pedig kivételes jellegű-e, vagy, hogy más tényezők, mint például forrásokkal való rendelkezés és az egyéb folytatott gazdasági tevékenység mértéke is lényegesek-e.

15. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint – figyelembe véve a rendes bíróságok ítélkezési gyakorlatán belüli eltéréseket és a probléma joghatóság kérdése szempontjából gyakorolt jelentőségét – célszerű lenne annak pontos meghatározása, hogy melyek azok a személyek, akik a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdése értelmében károsultnak tekinthetők. Ilyen kritérium lehetne például a követelés megszerzésének jogalapja. Ez annak elismerését jelentené, hogy azok a jogalanyok, akik úgy döntenek, hogy az adott követelést konszenzuson alapuló szerződés útján szerzik meg, nem hivatkozhatnak a *rendelet* 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének (2) bekezdése szerinti joghatósági okra.

[eredeti 7. o.] A második kérdésről

16. Míg az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés kizárólag az egyesített ügyek egyike – a J.-i székhelyű D. korlátolt felelősségű társaság alperese – ügyére vonatkozik, addig az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés általános jellegű, és mindkét egyesített ügyre vonatkozik.
17. A bíróságnak kétségei merültek fel azzal kapcsolatban, hogy az a személy, aki engedményezési szerződés alapján szerezte meg a károkozó személy felelősségbiztosítójával szembeni kártérítési igényt, hivatkozhat-e a *rendelet* 7. cikkének 2. pontjában és 12. cikkében foglalt, fent hivatkozott rendelkezésekre annak érdekében, hogy a káresemény bekövetkeztének helye szerinti bíróság előtt pereljen.
18. A *rendelet* 7. cikkének 2. pontja arról rendelkezik, hogy valamely tagállamban székhellyel rendelkező személyt jogellenes károkozással kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt lehessen perelni, ahol a káresemény bekövetkezett. Elfogadható tehát, hogy e rendelkezés a közvetlenül károsult jogutódja részvételével a jogellenes károkozásért felelős személlyel (például biztosítóval) szembeni ügyekre is vonatkozzon^[omissis] [nemzeti ítélkezési gyakorlatra való hivatkozás].
19. Az említett kritérium alkalmazhatóságával kapcsolatos kétségek azonban abból a tényből erednek, hogy a biztosító felelőssége a károkozóval kötött biztosítási szerződésen alapul. Ezenfelül a joghatóság kérdését biztosítási ügyekben a *rendelet* 10–16. cikke szabályozza.
20. Az egyesített ügyek felperesei arra hivatkoznak, hogy az érintett ügyek szerinti káresemények bekövetkezésének helye szerinti bíróság joghatósága a *rendelet* 12. cikkén alapul, amelynek értelmében a felelősségbiztosítás tekintetében a biztosító a káresemény bekövetkeztének helye bíróságai előtt is perelhető. Hasonló ténybeli körülmények között e megközelítés tükröződött a lengyel rendes bíróságok ítélkezési gyakorlatában^[omissis] [nemzeti ítélkezési gyakorlatra való hivatkozás]. Másrészt azonban arra is rá kell mutatni, hogy a *rendelet* 12. cikkét a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni. Következésképpen kizárólag a *rendelet* 13. cikkének (2) bekezdése értelmében

vett károsult személy hivatkozhatna a 12. cikk szerinti joghatósági okra^[omissis] [nemzeti ítélkezési gyakorlatra való hivatkozás].

21. A fenti megoldások valamelyikének elfogadása jelentős következményekkel jár valamennyi gazdasági szereplőre nézve. Annak elfogadása esetén, hogy a követelés biztosítási szektor szakértőjének minősülő vevője nem hivatkozhat a *rendelet* 7. cikkének 2. pontja és 12. cikke szerinti joghatósági okra, a keresetet azon tagállam bíróság előtt kell előterjeszteni, amelyben a károkozó felelősségbiztosítójának **[eredeti 8. o.]** székhelye található, annak ellenére, hogy a káresemény bekövetkezésének helye és a károkozó, illetve a károsult lakóhelye másik tagállamban található.
22. A *rendelet* 13. cikkének (1) bekezdése szerint azonban a felelősségbiztosítás tekintetében a biztosító – amennyiben a bíróság joga lehetővé teszi – a károsult által a biztosított ellen indított eljárásban vonható perbe. Hasonló szabályozás szerepel a *rendelet* 8. cikkének 1. pontjában, amely lehetővé teszi, hogy valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személyt harmadik félként szavatossággal vagy jótállással kapcsolatos perben az eredeti eljárás bírósága előtt pereljék. A polgári törvénykönyv fentiekben hivatkozott 822. cikke 4. §-ának megfelelően a lengyel jogban a felelősségbiztosítás által lefedett eseménnyel összefüggésben kártérítésre jogosult személy az igényeit közvetlenül a biztosítóval szemben érvényesítheti.
23. Következésképpen a követelés vevője, annak érdekében, hogy a károkozó felelősségbiztosítója ellen a káresemény bekövetkezésének helye szerinti bíróság előtt indíthasson keresetet, kénytelen lesz magát a biztosítottat perelni, mivel így hivatkozhat a *rendelet* 13. cikkének (1) bekezdése (esetlegesen a *rendelet* 8. cikkének 1. pontja) szerinti joghatósági okra.
24. A fenti értelmezés eredménye hátrányos következményekkel jár a károkozó számára, aki kénytelen lesz egy sor költséget viselni, annak ellenére, hogy főszabály szerint a részvétele az ilyen típusú ügyekben az alperesi oldalon nem kötelező. E megoldás továbbá nem egyeztethető össze a lengyel joggal, amely lehetővé teszi a károsultnak, valamint a követelés vevőjének, hogy a károkozó biztosítóját perelje, anélkül, hogy magát a károkozót kelljen perelni.
25. A kérdést előterjesztő bíróság szerint tehát a *rendelet* 12. cikkében és 13. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseinek olyan értelmezése lenne megalapozott, amely lehetővé teszi, hogy a károkozó felelősségbiztosítóját a káresemény bekövetkezésének helye szerinti bíróság előtt pereljék, anélkül, hogy a biztosítottat kellene perelni.
26. Összefoglalva, a bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett mindkét kérdés megválaszolása szükséges a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő ügyek elbírálásához. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett fenti kérdések előterjesztése mellett szól az a tény, hogy a nyilvánosan hozzáférhető, és a kérdést előterjesztő bíróság által hivatalból ismert lengyel rendes bírósági ítélkezési

gyakorlatból az tűnik ki, hogy a *rendelet* fent említett rendelkezéseit különbözőképpen értelmezik, ami az eredményezi, hogy a nemzeti joghatóság fennállása tárgyában – hasonló tényállások esetében – eltérő döntéseket hoznak.

27. [omissis] [Eljárási jogalapokra való hivatkozás]

MUNKADOKUMENTUM